

CRIDA

dels Sants Reis d'Orient

als infants d'Igualada

Nens i nenes d'Igualada
oïu tots amb atenció:
Ja és a prop la cavalcada
dels tres Reis, il·luminada
per l'estel de la il·lusió.

Com cada any, fent llarga via
per muntanyes i camins,
sens parar, de nit i dia,
d'Orient l'estrella ens guia
vers aquests vostres confins.

No ens fan por les maltempades
ni els deserts, ni el fred més viu,
ni les neus, ni les glaçades...
Enguany, com altres vegades,
ens arbora un sant caliu.

Ja esperem amb delectança
el dia cinc somniat,
per calmar vostra frisança
quan, curulls de benaurança
entrem per la Soledat.

Camions plens de joguines
seguiran el pas reial:
Per les nenes moltes nines
i un gran munt de coses fines
els d'urem si són com cal.

I pels nens ¡quina gatzara
els que sempre fan bondat!
Per ells hi haurà bona cara
i, de manera ben clara,
molts obsequis de bon grat.

Però fer bondat sols uns dies
perquè venim, no ens plau gens.
Aquests no us feu fantasies
doncs, sense gaires manies,
passarem de llarg corrents.

En Faruk per desig nostre
ha vingut com de costum;
ell conviu dins cada sostre
i llegeix en vostre rostre
del què heu fet, tot el resum.

Fins les coses més secretes
endevina tot seguit,
sap de tots les malifetes,
les conductes indiscretas
i les que mai han fallit.

Cada dia sa paraula
us arriba per l'espai.
Si l'oïu sens fer el maula
com d'una bonica falla
la lliçó no us doldrà mai.

Ja veureu com cada esmena
tindrà el premi que mereix.
Apa, doncs, tu, nen i nena,
doneu-nos la joia plena
de veure-us bons amb escrireix.

Aleshores ¡amb quin aire
més llest els nostres servents
pujaran escala enlaire!
No els costarà poc ni gaire
deixar-vos a tots contents.

Un record pels vostres pares
tampoc pensem oblidar;
que no arrufin, doncs, les cares
puix pels grans no seran rares
les coses que hem de portar.

I de les gentils parelles
avivarem la il·lusió
del seu món de meravelles,
amb joiells clars com estrelles
i presents plens de dolçor.

Que cada llar d'Igualada
sigui un cel ben resplendent
on la pau hi faci estada,
per endur-nos de tornada
tan gran goig a l'Orient.

I ara, infants, mentre l'espera
del bell jorn se us va tornant
desig, neguit i quimera,
entri a tots, ben dreturera,
la llum de Jesús Infant.

Gaspar, Melcior i Baltasar

IGUALADA, gener de 1959